KUIFJE
HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
6F.
IN NEDERLAND 40 Cts
10

DE STRIJD TEGEN DE VLIEGENDE BOMMEN

ONS SPANNEND TEKENVERHAAL door REF

Januari 1944. — De onmenselijke oorlog die reeds vier jaar duurt, neemt een wending in het voordeel van de Geallieerden, als de Duitse radiostations een belangrijk bericht uitzenden :

Binnenkort beschikken we over een vreselijk wapen. Al de sirenen van Londen zullen loeien om het begin van de alarmtoestand aan te kondigen, doch het einde van dit alarm zal nooit komen...

In het « War Departement » houden de specialisten een buitengewone vergadering...

Hecht jij geloof aan die nieuwe bedreiging ?

Een zeer geheimzinnig wapen kwam bij ongeluk in Denemarken terecht en het schijnt dat...

Ja, enkele van onze agenten spreken over een nieuwe Duitse raket met grote actieradius...

Enkele tijd later landt een toestel van escadrille G 24, gespecialiseerd in het nemen van foto's boven vijandelijk grondgebied.

Goede reis gehad, boys ? Interessante opnamen gemaakt ?

Altijd hetzelfde ! We verspelen tijd en films terwijl onze kameraden aan het front staan !

In de projectiekamer, waar de kommandant iedere film laat afdraaien en zeer nauwkeurig bestudeert...

Excuseer, John, maar draai een keer terug. Ik geloof dat ik uiterst links een zeer zonderling voorwerp heb gezien...

Stop ! Kijk daar, links ! Een soort van slede waarop een zonderling T-vormig tuig staat... Kijk goed !

Zou dat niet de lanceerramp van hun nieuwe raketten zijn ?

Sammy, best mogelijk, dat je een sensationele opname gemaakt hebt !

Ik wijs je de juiste plaats op de kaart aan... Het is nabij Neustadt aan de Baltische Zee...

Een week later wist men juist waar het eerste constructiecentrum lag en in één raid werden er 2.000 ton ontploffingsstof op uitgestrooid. Een en veertig Britse bombardementsvliegtuigen keerden niet naar hun basis terug.

De Duitsers reageerden niet en zo vergat men langzamerhand hun bedreiging. De Geallieerden besloten op het vasteland te ontschepen...

Op 6 Juni 1944 gingen ze in Normandië aan land, om van daaruit Europa te bevrijden...

Hun vreselijk nieuwe geheim wapen was alleen maar bluf ! Anders niets dan bluf !

Ja, indien dit wapen bestond zouden ze het wel tegen ons bruggenhoofd inzetten !

Maar acht dagen later boven een dorp van Kent...

Howard, Wat is dat ? Kijk eens !

Zonderling ! Het tuig maakt een hels lawaai en spuwt vlammen die wel tien meter lang zijn...

Die nacht vielen de eerste vliegende bommen op de Britse hoofdstad. Hele huizenblokken werden weggevaagd. Er waren veel doden en gewonden en de bevolking was door een vreselijke angst bevangen...

DE V1

De kar die de V-1 naar de lanceerramp voert.

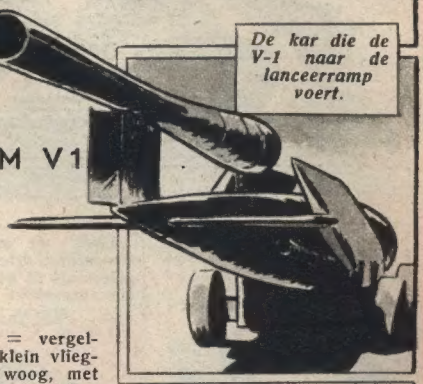

DE VLIEGENDE BOM V1

De V-1 (Vergeltungswaffe = vergeldingswapen) geleek op een klein vliegtuig, was 5.50 m lang en woog, met z'n ontploffingsstoffen, 3.000 kg. Een raketmotor verzekerde de V-1 een actieradius van 300 km en een snelheid van 600 km per uur, verbruikte 27 liter brandstof per minuut en nam, al naar gelang z'n doel ver of dichtbij lag, van 450 tot 750 liter brandstof mee. Voor het vertrek wist men natuurlijk hoe ver de V-1 moest vliegen en de kilometerteller gaf de afstand aan met een getal, gelijk aan het aantal rotaties van de schroef. Eens het bepaald aantal kilometers bereikt, werd de toevoer van brandstof naar de verbrandingskamer automatisch afgesneden. Op hetzelfde ogenblik deden gyropiloot en staartkleppen het projectiel in spiraal duiken. De Engelsen noemden de vliegende bom « Diver » d.w.z. « Duiker ».

Acht en veertig uren nadat de eerste V-1 gevallen was, werd de verdediging van het eiland versterkt. Radarposten waren opgericht om de komst van de vliegende bom te signaleren.

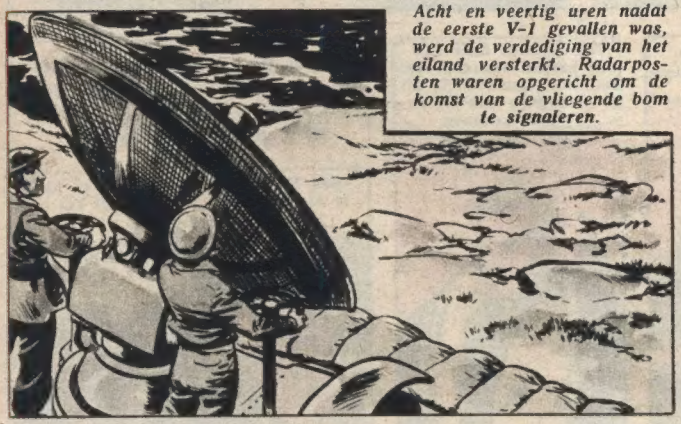

Drie duizend luchtafweerkanonnen staan opgesteld in de rotsen...

die in vier en twintig uren tijd tot zeventig duizend schoten lossen...

Rond Londen hangen 2.000 sperballons die de vliegende bommen in hun stalen kabels trachten te vangen...

Ondanks al deze veiligheidsmaatregelen, komen er talrijke vliegende bommen op de hoofdstad terecht...

Toen kreeg de bemanning van de jachtescadrilles het bevel de V-1's te vernietigen voor ze hun doel bereikten...

Er vielen reeds drie en zeventig van die helse projectielen op Londen. We weten nog steeds niet goed hoe ze zich in de lucht gedragen, doch ze moeten boven het vlakke veld vernield worden. Boys, de afloop van de oorlog hangt van julie af !

De moedige piloten namen deze opdracht ter harte alhoewel velen het leven moesten laten bij het neerhalen van een V-1...

Daar komt er een ! Verdraaid ! Ik heb slechts juist de tijd om te zwenken en het projectiel in het voorbijvliegen te raken...

Piloot Hopkins is al geruime tijd met zijn Spitfire opgestegen als hij eindelijk een vliegende bom ziet afkomen...

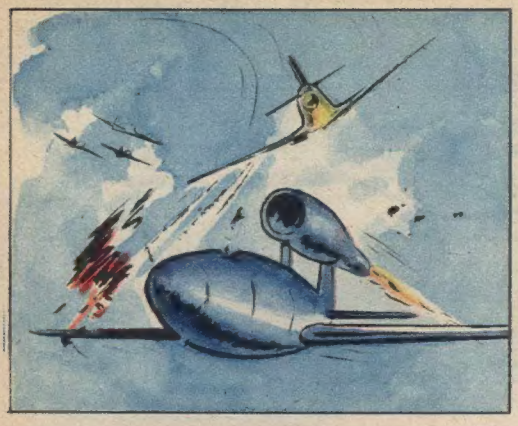

Dat was een raak schot !

Maar, helaas ! Het toestel van Hopkins vliegt samen met de bom uiteen... De andere piloten moeten machteloos toezien.

Na deze tragische raid bespreken de piloten de toestand met hun squadronleader.

Chef, we moeten ten minste driehonderd meter uit de buurt van die vreselijke tuigen blijven !

De «Spit» van Hopkins ontplofte samen met de robot !

Het voorste deel van mijn toestel is verschroeid door de vlammen die uit de straalpijp van die robot kwamen !

Maar de twee stoutmoedigste piloten van escadrille 91, de Fransman Jean Maridor en de Australiër Ken Collier, laten zich niet ontmoedigen...
Een Spitfire is slechts iets vlugger.
Aan een snelheid van 600 km per uur, moet je knap zijn om zo'n minuskuul doel neer neer te halen !

Als je de V-1 in het vizier krijgt, is het al te laat om doeltreffend op te treden...

Ik geloof dat ik een middel gevonden heb. Ik ga ze opwachten boven de afweerbatterijen langs de kust, waar je hun juiste koers beter kan volgen door het uiteenspatten van de bommen van de afweer.

Je bent gek, Jean ! Je zal je laten neerhalen door onze eigen « Flak » !
Dat risico loop ik, maar ik sta er op enkele V-1 neer te halen !

En op 18 Juni zien we Jean Maridor op zoek naar een vliegende bom...
Daar komt er een !

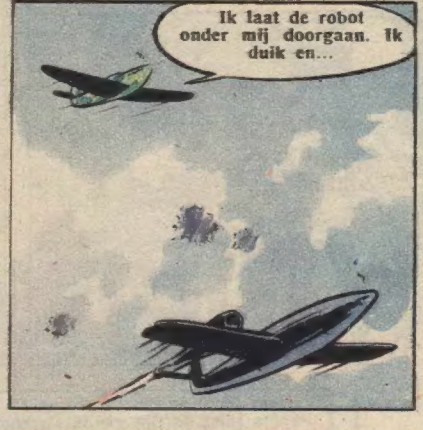
Ik laat de robot onder mij doorgaan. Ik duik en...

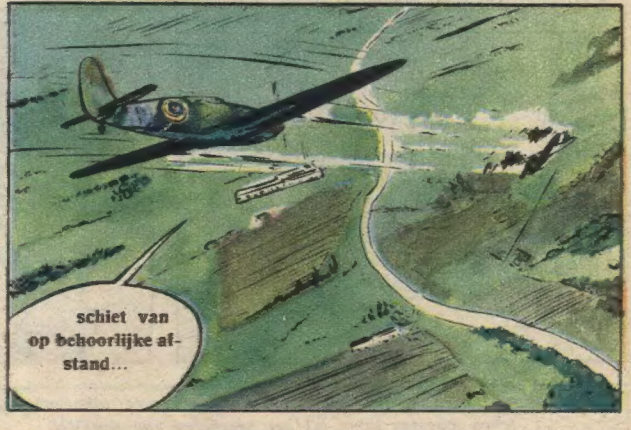
schiet van op behoorlijke afstand...

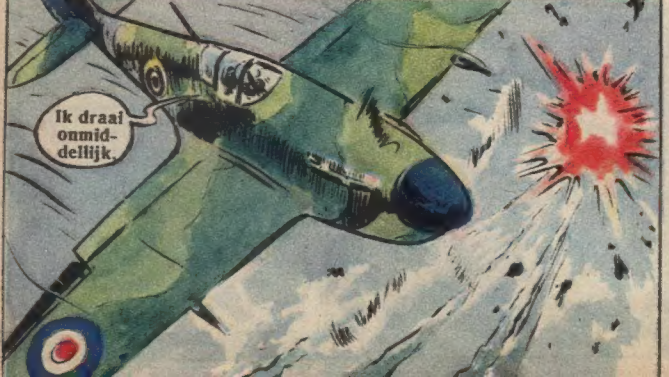
Ik draai onmiddellijk.

Even later op de basis...
Maridor heeft er een neergehaald. Mooi werk !

Bravo, Jean ! Je hebt de juiste tactiek gevonden. Er is heel wat risico aan verbonden, maar ze heeft succes ! Ik ga trachten je na te doen !

Al de jachtpiloten wensen het voorbeeld van Maridor te volgen. De volgende dag stijgt Collier op...

Vreselijk ! Dat is de derde vliegende bom die me ontsnapt !

Die komt recht op mij toe. Ik moet ze treffen !

Geen munitie meer ! Dat is al te dom !

De piloot geeft zoveel gas het enigszins mogelijk is, haalt de robot in en plaatst de vleugel van zijn toestel onder de vleugel van de V-1...

Ik zal je toch hebben!

Ken Collier balanceert zijn toestel en slaagt er in het helse projectiel te kantelen...

De V-1 stort neer in het veld en ontploft.

Van nu af worden de twee methodes gebruikt en het is wel onnodig te zeggen, dat er zowel voor de ene als voor de andere veel moed en doodsverachting nodig is...

De jachtpiloten slagen er in een groot aantal « Divers » neer te halen.

Op 3 Augustus 1944, terwijl Jean Maridor een V-1 nazit...

Verduiveld! Er komen geen vlammen meer uit z'n straalpijp. Die gaat neerploffen op dat dorpje.

Vooruit, er op af ! Ik moet die vliegende bom neerhalen, vooraleer ze het dorp bereikt...

Jean Maridor weet welk lot hem te wachten staat maar toch achtervolgt hij de bom en beschiet ze van op korte afstand...

Hij verloor z'n leven doch redde dit van honderden kinderen en grijsaards.

Kinderen, laat ons bidden voor deze dappere piloot...

Op 31 Augustus 1944 viel de laatste V-1 op Londen. Door de opmars van de geallieerden, waren de Duitsers verplicht de startplaatsen van hun vliegende bommen achteruit te trekken en Londen viel buiten het bereik van de projectielen. Na de overwinning in de lucht in 1940, had de R.A.F. Groot-Brittannië een tweede maal gered.

FINDE

HELEMAAL NIET OF HEEL VEEL...

HET spelletje dat wij vóór enkele weken aan onze lezers presenteerden, om hen in de gelegenheid te stellen hun opinie over de verschillende tekenverhalen en rubrieken van « Kuifje » uit te drukken, heeft enorme bijval gekend.

Honderden en nogmaals honderden antwoorden stroomden binnen. Alleen aan het lezen van al deze brieven werden dagen besteed ! De uitslag van dit onderzoek is voor ons een waar succes geworden, want spijts de spontaneïteit waarmee onze lezers hun waardering te kennen gaven, is een overwegende meerderheid uiterst tevreden gebleken over de huidige vorm en inhoud van « Kuifje ».

Al wie aan dit spelletje deelnam, krijgt, zoals beloofd, een geschenkje toegestuurd.

EEN NIEUWE CLUB TE LEIDEN

ONZE lezer **C. J. Kriek, Driftstraat, 31, Leiden (Holland)** roept alle Leidse Kuifjeslezers op zich bij hem aan te melden (eventueel ook schriftelijk) voor het vormen van een nieuwe Kuifje's club. Onze Leidse lezers worden verzocht zich met hem in verbinding te stellen.

WEET je reeds dat er een speciaal PAASNUMMER komt ? Het wordt een prachtig nummer en daarom doe je er goed aan het nu reeds te bestellen bij je dagbladhandelaar !

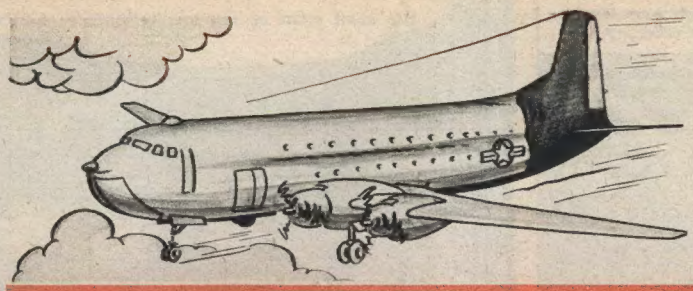

EEN AVONTUUR IN DE WOLKEN

DE C. 124 met een en dertig passagiers aan boord was opgestegen op de basis Ladd in Alaska. Toen hij zijn landingsonderstel wou inhalen, voelde de piloot dat er wat aan haperde.

Snel besprak hij de situatie met de tweede piloot James en besloot, spijts de hevige koude en de snelheid van het vliegtuig, dat tegen ongeveer 200 km per uur vloog, het landingsonderstel in volle vlucht te repareren !

Op gevaar af weggeslingerd te worden, kropen de piloot en James op een vleugel van het vliegtuig en konden vaststellen dat er een veiligheidsgrendel ontbrak.

Terug in het vliegtuig, stelden ze zich onmiddellijk in verbinding met de basis.

— Hallo !... Hallo !... Hier de C. 124, richting Wright-Patterson... Er ontbreekt een veiligheidsgrendel aan het landingsonderstel... Wat gedaan ?...

— Zet uw tocht verder, en wacht tot wanneer u in de omgeving van Dayton komt, om de herstelling in volle vlucht uit te voeren. Good luck !

Boven Dayton gekomen, kroop James opnieuw op de vleugel, terwijl twee leden van de bemanning hem bij zijn voeten vast hielden. Hij slaagde er in, na twaalf eindeloze minuten, het landingsonderstel te repareren, en kwam er met alleen een schram aan het hoofd van af.

Onnodig te zeggen, dat hij hartelijk werd gefeliciteerd door al de leden van de bemanning, en nog veel meer door de een en dertig passagiers, die hij waarschijnlijk het leven heeft gered.

Een bravo voor sergeant James !

Kuifje

EEN NIEUWE CLUB TE SCHAFFEN

Leonard Colling, Molenberg, 193, Schaffen laat ons weten dat hij in zijn gemeente een nieuwe Kuifje's club wil oprichten ! Kuifjeslezers uit Schaffen en omgeving worden verzocht zich met Leonard in verbinding te stellen. Deze vriend is niet alleen een enthousiast Kuifjeslezer, maar ook een dichter in de dop. Hij stuurde mij een gedicht « Kobeke » met niet minder dan acht strofen !

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

C. J. Kriek, Driftstraat, 31a, Leiden (Holland) zou graag willen corresponderen met Kuifjeslezers, bij voorkeur uit het Antwerpse, van zestien tot zeventien jaar oud, die belangstelling hebben voor scouting en postzegels.

Laurent Glibert, Fortuinstraat, 18, Oostende, zou graag willen briefwisselen met een lezer van twaalf à dertien jaar, die belang stelt in de moderne scheepvaart en de zeilsport. Men schrijve hem rechtstreeks.

Gisèle Magala, Hôtel de l'Etoile, Falmignoul, zou graag willen corresponderen met een meisje van ongeveer elf jaar (in het Frans).

Jean-Pierre Fourez, 134, rue du du Crampon, Tournai, zou graag willen corresponderen in het Frans, met een jongen van veertien tot zestien jaar oud. Men schrijve hen rechtstreeks.

HOU JE VAN DIEREN

MIJN HONDJE

THUIS hebben we een heel aardig hondje. Hoe hij bij ons verzeild is, wil ik je eens vertellen. Het was op een gure avond in December. Vader en moeder waren ondanks het slechte weder toch uitgegaan. Dicht bij de snorrende kachel keek ik nog even mijn lessen door. Hoor !... Wat was dat ?... Ja, daar had je het weer. Boven het gehuil van de wind, meende ik het gejank van een hondje te horen.

Voorzichtig opende ik de deur en... roef. Een klein wit hondje schoot rakelings langs mijn benen binnen. De deur sluitend, nam ik mijn late bezoeker eens onderzoekend op. Zoals hij daar zat, mager, vuil en druipnat, maakte hij maar een armzalige indruk. Hij vleide zich voor de kachel en sliep vlug in. Mijn besluit was genomen: ik zou moeder en vader vragen of ik hem mocht houden. Moeder maakte wel wat tegenwerpingen, maar vader vond het gelukkig best...

CLAES Johnny,
van Heyst-op-den-Berg.

LEVE DE MARINE

Arthur Simon, van Antwerpen, vindt « Kuifje » piekfijn, en heeft speciaal belangstelling voor onze technische tekening op het middenpagina. Hij zou graag allerlei oorlogsschepen in die rubriek opgenomen zien. Dat is niet mogelijk, want we mogen ons niet tot de oorlogsmarine beperken. Dat zal je toch wel begrijpen, nietwaar, Arthur ? (Heb je reeds de Marinereeksen van de Kuifje's chromo's in je bezit ? Ze zijn prachtig, hoor !)

KUIFJE'S SCHRIFTEN

Paul Pauwel van Rèves, Henegouwen, zou graag Kuifje's schrijfboeken willen aanschaffen, en vraagt waar hij die kan krijgen : Die zijn in alle goede boekhandels te koop.

Paul zou ook graag willen weten, of hij ook Kuifje's schrijfboeken kan krijgen in ruil voor Kuifje's bons. Dat is niet mogelijk. Maar op ieder Kuifje's schrijfboek staat er wel een Kuifje's bon, die men bij zijn verzameling kan voegen.

DIALOOG

Leraar : Jongen, kun je mij vertellen welke de totale lengte is van de spoorwegen in België ?

Leerling : Hum.., in welk jaar, mijnheer ?

Leraar : Wel... om het even !

Leerling : Wel dan, in het jaar 1573 bedroeg de totale lengte van de Belgische spoorwegen 0 km !

DE MUITERS VAN DE «BOUNTY»

W. van de Sande, van Den Bosch (Nederland) zou graag het verhaal van de « Muiters van de « Bounty », dat als volledig verhaal in « Kuifje » verscheen, in het lang en in het breed in ons blad willen hernomen zien, en doet opmerken, dat het boek naar hetwelk het verhaal werd getekend, niet minder dan drie delen telt.

Het is jammer genoeg niet mogelijk, beste vriend, om op dit verhaal in de eerste tijd terug te komen. Wij trachten zo veel mogelijk variatie te brengen.

Het weekblad « KUIFJE » : 10e jaargang.
Redactie : Lombardstraat, 24, Brussel. — P.Ch.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc. — *Gedrukt in helio door :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel. — *Publiciteit :* PUBLI-Art
KUIFJE-Holland : Singel, 231, Dordrecht. — Tel. : 3653. — Giro : 199.334.
Abonnement : 4 fl. per kwartaal.

ABONNEMENT

BELGIE	3 maanden :	70 F.
	6 maanden :	135 F.
	1 jaar :	265 F.
BUITENLAND EN BELGISCH KONGO	3 maanden :	80 F.
	6 maanden :	155 F.
	1 jaar :	300 F.

De Graaf van MONTE-CRISTO

DE GEHEIMZINNIGE PASTOOR FARIA

KORTE INHOUD

Door het verraad van Danglars en Fernand en de medewerking van een laffe magistraat, werd Edmond Dantès in een donkere cel van het kasteel van If geworpen. Niemand kwam ooit levend uit die sombere burcht...

19 WIE ben je ? » vroeg een onbekende stem. Dantès beefde en draaide het hoofd om. Vaag onderscheidde hij een gehurkte gestalte, hij onderdrukte zijn vrees en naderde om beter te kunnen zien. Het was zijn lotgenoot. Een kleine man met wit haar, vinnige ogen en een baard, die nog zwart was, en tot op z'n borst viel. « En wie ben jij ? » vroeg Dantès. « Ik ben pastoor Faria, Italiaan van afkomst en zit reeds vier jaar opgesloten om politieke redenen. Dantès vertelde zijn treurige geschiedenis aan zijn lotgenoot...

20 WEEK na week en maand na maand verliep en langzamerhand groeide er tussen de twee ongelukkigen, die levend begraven waren in die sombere burcht, een innige vriendschap. Pastoor Faria was een buitengewoon intelligent man. Alleen door redenering slaagde hij er in de omstandigheden samen te stellen die Dantès naar de gevangenis hadden gebracht. De brief waarin Dantès bij de autoriteiten werd verklikt kon, volgens hem, alléén door Danglars opgesteld zijn, terwijl Fernand de brief slechts ter bestemming had gebracht. De pastoor vond zelfs de afschuwelijke rol welke Villefort in de zaak had gespeeld.

21 NOIRTIER, de man aan wie de brief van de keizer geadresseerd was, is de vader van Villefort. Voor hem was het dus zonneklaar dat jij moest verdwijnen. Deze onthullingen hadden in Dantès de hoop gewekt zich eens te wreken. Z'n wraakplannen zouden moeilijk te verwerkelijken zijn, want de dagen verliepen en er gebeurde niets dat het lot van de gevangenen verzachtte. De oude pastoor opende al zijn kennis en wijsheid aan Edmond en veranderde de ruwe zeeman stilaan in een man met ruime kennis. En op een avond deed pastoor Faria volgende verbazende onthulling :

22 Ik bezit een geheim document dat het bestaan bewijst van een fabelachtige schat, eertijds door kardinaal Spada verborgen op het eiland Monte Cristo, dat gelegen is tussen Corsica en Elba. Ik voel dat ik niet lang meer zal leven. Indien jij hier kan ontvluchten, behoort de schat je toe. Je bent m'n zoon. God heeft je tot mij gezonden om me te troosten en ik dank je de innigste uren van mijn leven. Dantès, neem dit geschenk van me aan. » Faria opende de armen en Dantès verborg zich wenend aan de borst van de oude pastoor.

23 FARIA vergiste zich niet. Hij stierf zes maanden later, in 1829. Dantès was juist drie en dertig jaar en was nu reeds veertien jaar opgesloten in het kasteel van If. Lang bleef hij geknield bij de linnen zak waarin men het lijk van de arme pastoor gewikkeld had. De énige vriend die hij tijdens deze harde jaren had gekend, was dood. « Ik wil ook sterven » dacht Edmond door verdriet overmand. Maar plotseling rilde hij en staarde afwezig naar een van de sombere muren van z'n cel... Hij had een middel uitgedacht om uit de gevangenis te ontsnappen...

24 ALS een automaat opende hij enkele ogenblikken later de linnen zak, haalde er het lijk uit en lei dit op z'n eigen bed, dekte het toe met een deken en drukte zeer eerbiedig een laatste kus op het ijskoude voorhoofd van de dode. Dan kroop hij zelf in de zak en zorgde er voor in dezelfde positie te liggen als de overleden priester. Indien er op dit ogenblik iemand in de cel binnen gekomen ware, zou hij gehoord hebben hoe het hart van de vermeende dode bonsde... Toen de linnen doek terug dichtgenaaid was, hield Dantès zich onbeweeglijk. De doodgravers zouden komen en het ogenblik was aangebroken om paraat te zijn...

CHLOROPHYL en de SAMENZWEERDERS

Anthraciet wierp zijn rivaal, Agent X 8, in een vergeethoek en onderzocht de staat van zijn geheim wapen...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

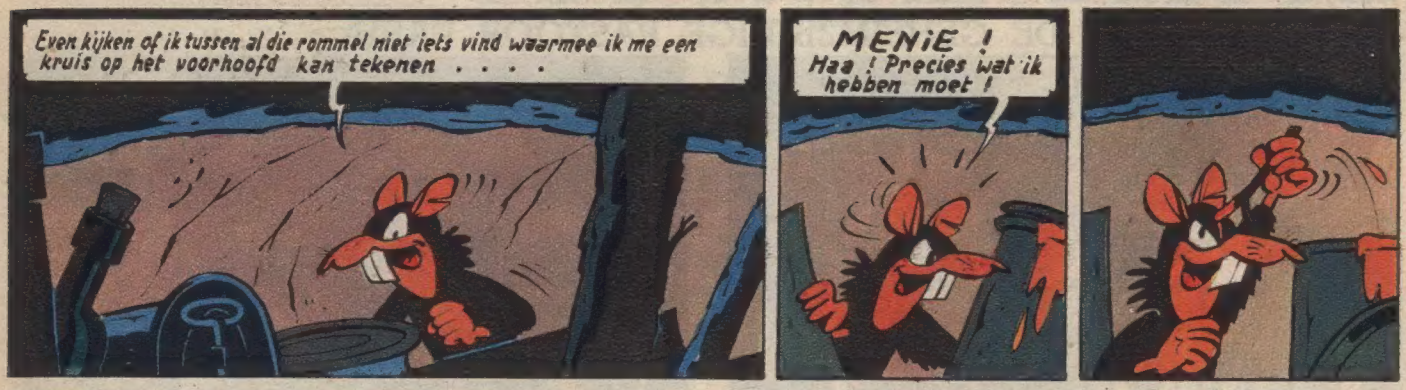

(Wordt voortgezet.)

HET GEHEIM VAN DE MAN IN HET ZWART

Avonturenroman van Hendrik Vernes. — Geïllustreerd door Ref.

Na heel wat moeilijkheden waarin een geheimzinnig in het zwart gekleede man telkens weer opduikt, verlaten Fred en zijn twee vrienden de hoofdstad van Niabragua. Ze hopen in de jungle geraamten van dinosauriërs te ontdekken...

TWEE SPOKEN IN DE JUNGLE?

REEDS drie dagen gleden de prauwen de rio Caïman op, steeds langs de oevers om beschut te zijn tegen de drukkende hitte van de zon, wier stralen schenen te vloeien als gesmolten lood. Een doodse stilte hing over het woud want het wild wordt pas wakker als de nacht invalt. Van tijd tot tijd steeg er een vogel op en zijn zware vleugelklap deed denken aan het geklets van een natte dweil. Op het smal, slijkerig strand luierden de kaaimans.

IN de eerste prauw zat professor Arthur Blaines, met de monocle in het rechteroog, tegenover Leslie en zei :

— M'n best Fred, je zocht rust. Hier heb je ze. Hier zijn geen verdacht uitziende kerels die tijdens je afwezigheid in je koffers komen snuisteren.

— Ik vraag me nog altijd af wat die man zocht, zei Leslie somber. Hij heeft niets meegenomen en nochtans lagen er enkele waardevolle voorwerpen voor het grijpen. Een revolver. Een fotoapparaat. Maar een dief van Niabragua interesseert zich blijkbaar niet voor fototoestellen !

— Een geluk maar ! riep Blaines die liefdevol naar de camera keek die aan z'n hals hing. Hij was een fanatiek liefhebber van de fotografie. « Een revolver had de dief toch kunen interesseren... »

Leslie knikte :

— Ik ben er van overtuigd, dat die man « een bepaald iets » zocht.

Blaines sloeg naar en insect dat op z'n wang zat en het resultaat daarvan was dat zijn monocle viel, alhoewel die met een fijn zijden koordje aan zijn kraag vastgehecht was. Hij greep hem nog net in de val, ademde op het glas, wreef het schoon met z'n mouw en zette het weer in z'n oog. Dat alles gebeurde met haast automatische gebaren.

— Maak je daarover niet nutteloos bezorgd. Men heeft je te Santa Coïmbra een beetje zenuwachtig gemaakt en ik meen ook, dat men ons de eerste dagen tegengewerkt heeft, maar dat is geen reden om te geloven dat men ons thans op de hielen zit... Nog een paar dagen in de eenzaamheid en alle hersenschimmen zijn verdwenen !

Fred was in gedachten verzonken en antwoordde niet. Alleen de zachte, regelmatige plons van de pagaaien in het water verstoorde de stilte van de jungle. De schaduw van de bomen op de oever werd langer. Met luide stem moedigde professor Siburg de pagaaiers aan en de tweede prauw was spoedig naast die van Leslie en Blaines.

Siburg wees naar de hemel die aan de horizon purper kleurde, terwijl de zon achter het woud verdween.

— Het is tijd om een kampeerplaatsje te zoeken, zei de reus.

PLOTSELING werd de wildernis wakker en kondigde het invallen van de nacht aan. Duizend vogelstemmen verhieven zich en het was onmogelijk al die kreten, felle of klagende, het gebrul en het gehuil te identificeren.

De prauwen werden op het droge getrokken. De inboorlingen haalden er alles uit en maakten het terrein schoon — een hoekje van het woud dat door een brand ontbost was — om de tenten op te slaan. De drie geleerden stonden een weinig ter zijde en Siburg had zijn jachtgeweer genomen in de hoop een vogel te kunnen schieten voor het avondmaal. Leslie had een van zijn onafscheidelijke Virginia's opgestoken.

Het was nog niet helemaal donker, toen er aan de andere zijde van de rio een prauw opdook die langzaam stroomopwaarts voer. Het plonsen van de pagaaien was duidelijk te horen. Achteraan in de prauw zaten twee mannen, men kon hun gelaat niet onderscheiden maar het waren heel zeker blanken want ze droegen een tropenhelm. Een van hen leek groot en mager.

Fred Leslie zwaaide met de armen en schreeuwde :

— Heehoo ! Heehoo !

Zijn stem weergalmde als een donderslag en domineerde de anonieme geluiden van de jungle, doch in de prauw hoorde men ze niet. Integendeel. Het scheen wel of de pagaaien vlugger op en neer gingen...

— Heehoo in de prauw !

Maar nog kwam er geen antwoord.

De inboorlingen waren genaderd en keken naar het geheimzinnig vaartuig.

— Curupiri, zei een van hen.

Leslie keerde zich naar Matteo, een halfbloed die hun gids was :

— Wat betekent Curupiri ?

— Een heleboel dingen, antwoordde Matteo schouderophalend, duivels, spoken, hekserij...

Siburg wees met de kin in de richting van de prauw die snel verder gleed.

— Als dat spoken zijn wil ik op m'n één been blijven staan tot op het einde der eeuwen. Nooit spoken gezien die een tropenhelm droegen !

— Waarom antwoordden ze niet ? vroeg Blaines met zachte stem.

— Ba ! Er zijn nu eenmaal mensen die weinig gezellig van aard zijn, merkte de reus op. Misschien zoeken ze de eenzaamheid en de rust, net als onze vriend Fred !

Maar Fred Leslie scheen dat gesprek niet gehoord te hebben.

— Heb je gemerkt, vroeg hij na een paar ogenblikken, dat één van die kerels groot en mager was ? Men zou gezegd hebben dat het Boris Grosjak was...

— De man in het zwart ! riep Siburg vrolijk. Je verbeelding werkt te goed, m'n beste. Om deze tijd moet die Grosjak van jou, te Santa Coïmbra in de hall van hotel Trinidad zitten en slurpt een cocktail met ijs... Als dat zo voortgaat zul je bij iedere stap **die man in het zwart** zien...

Fred antwoordde niet. Hij dacht na en mompelde bij zichzelf :

— Grosjak... ik had werkelijk de indruk dat het Boris Grosjak was !

Volgende week :
VLIEGTUIGEN IN DE NACHT

PAK DE BAL

EEN van de eerste geschenken die je gekregen hebt om te spelen was een bal. Een mooie, glanzende bal die dikwijls in de tuin van de buren terecht kwam, in de dakgoot viel en misschien wel eens een ruit brak. Sedert die eerste, leerde je nog een hele reeks andere ballen kennen : grote, kleine, holle en volle. De bal moet haast zo oud zijn als de mensheid zelf want de mens, die in de holen woonde, polijste reeds keien en amuseerde er zich mee die te gooien. Wanneer men de menigte ziet die 's Zondags de capriolen van de bal op het voetbalveld volgt, kan er geen twijfel over bestaan dat de bal hoog in de gunst staat.

ZIJ SPEELDEN REEDS MET EEN BAL

REEDS in de bijbel, in een van de teksten van aartsvader Izaak, wordt een allusie gemaakt op de bal. Op muurschilderingen en halfverheven beeldhouwwerk van de oude Egyptenaren vindt men ze, en Homerus schreef, dat prinses Nausikaä aan het « balspelen » was toen Odysseus, die schipbreuk had geleden, haar hulp inriep.

De Grieken deden oefeningen met de bal om lenig te blijven en de Romeinse villa's hadden naast de badkamer een zaal voorbehouden voor de oefeningen met de bal die « sphaeristerium » geheten werd.

BALLEN EN BALLETJES

WE kunnen niet al de balspelen beschrijven, doch houden ons aan de bal zelf; of dan ten minste toch aan enkele van de grote familie. Beginnen we met het ping-pongballetje dat 1,5 gr. weegt, dan volgt de golfbal met 45 gr., een biljartbal weegt 125 gr. en een tennisbal 155 gr., de hockeybal 165 gr., de croquetbal 260 gr., de voetbal 450 gr. en de basketbal 650 gr.

De bal die voor het rugbyspel wordt gebruikt is niet rond ! De ping-pongballetjes, de tennis, voetbal, basket en rugbyballen zijn hol. De biljartballen, de bal voor het golf-, hockey- en croquetspel zijn vol Er zijn ballen die men elkaar met de hand toespeelt of met de voet (basketball, voetbal, rugby) en deze waarvoor men een speciaal instrument nodig heeft (ping-pong, tennis, golf en biljart), en er is een Baskisch balspel, waarbij men elkaar een kleine bal toespeelt met gehandschoende hand.

Wanneer het terrein groot is, is er slechts één bal voor al de spelers, is het terrein beperkt, dan heeft ieder speler een of meer ballen.

WAT ZIT ER VAN BINNEN IN ?

ONNODIG me te vertellen dat je nog nooit een ping-pongballetje hebt stuk gemaakt, want ik zou het niet geloven. In zo'n balletje steekt niets, vermits het hol is, doch waarschijnlijk heb je er nog niet op gelet dat het uit twee halve bollen in celluloïd bestaat, die in elkaar geprest zijn. De tennisbal bestaat uit twee delen die de vorm van een 8 hebben, door vulkanisatie aan elkaar gekleefd. De bal is uit rubber, overtrokken met vilt en hol. Nadat de omslag gemaakt is, prikt men er met een naald in en blaast men er lucht in tot de gewenste drukking bereikt is. Tijdens de laatste oorlog waren de tennisballen zeer schaars en specialisten kenden de truc om ze terug op te blazen of te harden en aldus hun leven te verlengen. In het midden van de golfbal steekt er een kern, waarrond een tientallen meter lang lint in gutta-percha gewonden is. De omslag die er over getrokken wordt is van rubber. De bal voor het Baskisch balspel is gemaakt van en opgevuld met kleine stukken fijn leder die aan elkaar genaaid zijn. De biljartbal is van fijn gepolijst ivoor en men zou denken, dat hij zeer hard is. Indien je hem met olie inwrijft en op de tegels laat vallen, laat de bal een vetvlek na zo groot als een aspirine, wat bewijst dat de bal afplatte op het moment van de schok.

De voetbal, basket- en rugbybal bestaan uit en rubber blaas die opgeblazen wordt met een pomp, daarover een omslag in leder die met een veter dichtgeregen wordt. Die omslag zelf is verdeeld in twaalf of achttien aan elkaar genaaide stukken, verschillend van vorm al naar gelang het land en de omstandigheden.

Bij dit alles zou ik er nog een soort vergeten, waarvan je veel houdt : je knikkers ! Dat zijn ook ballen uit gebakken klei of uit glas.

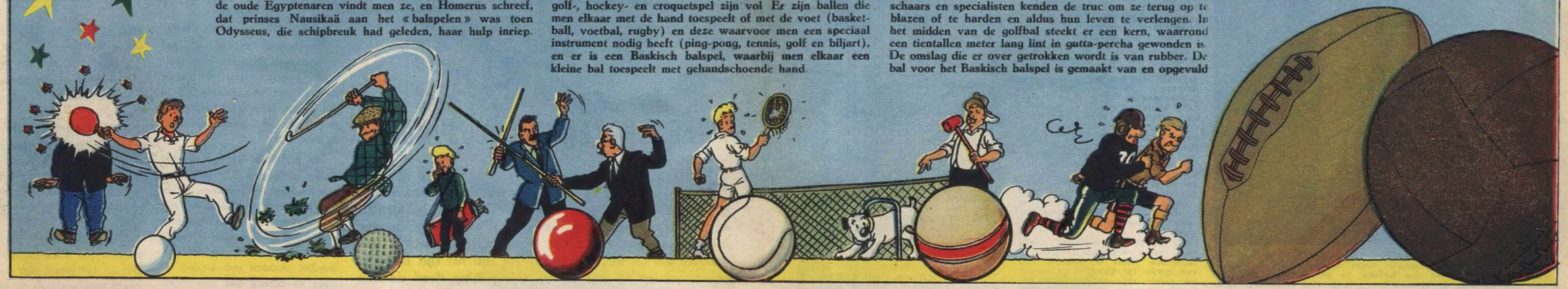

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

DE WITTE RUITER

Een vinnige twist ontstaat tussen Baron Hughes en een knaap. Johan neemt deze laatste onder zijn bescherming.

(Wordt voortgezet.)

TELEVISIE IN DUITSLAND

TOEN ik vorige week in Keulen vertoefde, heb ik van de gelegenheid gebruik gemaakt mijn vrienden op de Rijnlandse televisiezender een bezoek te brengen, en eens te informeren naar de weg die tijdens het jongste tijd werd afgelegd.

NA het middagmaal in een restaurant aan de Dom nam ik een taxi, verzocht de chauffeur me naar de « Alte Universität » te rijden, waar ik de jeugdafdeling van de TV-zender Keulen in het vorig jaar had bezocht.

De oude universiteit ligt een tien minuten rijdens buiten het stadscentrum. Ik betaalde de man, en stapte het gebouw binnen. Ik liep door de gangen en trapzalen naar de kelders waar de Keulse TV-diensten eng en armzalig huisden.

Maar voor de deur gekomen, waar vroeger de TV-deurwaarder zat, vond ik alles op slot. Zelfs de bordjes waren weggenomen...

Van een man die door de gang liep, kwam ik te weten, dat de TV-diensten naar de binnenstad waren verhuisd, en hun intrek hadden genomen in een nieuwe vleugel van het prachtige «Rundfunkhaus» (dat meer een modern paleis is dan een « huis »). Daar er in de buurt van de Oude Universiteit noch taxi's, noch trams waren, mocht ik te voet langs de overstroomde Rijnoevers terug naar de stad. Na een tiental minuten zoeken en vragen (want dat radiogebouw heeft meer dan één ingang) kon ik tot mijn grote verbazing vaststellen, dat het nieuwe televisiehuis grensde... aan het restaurant waar ik gegeten had !...

Van de vriendelijke jeugddienstleider vernam ik dat de Duitse televisie tijdens de laatste maanden heelwat weg heeft afgelegd. Er zijn nu zeven zenders : **Hamburg** (nog steeds de grootste en het Duitse TV-centrum) **West-Berlijn, Keulen, Baden-Baden, Stuttgart, Frankfort** en **München.** Nieuwe zijn er niet meer voorzien. (Tenzij **Bremen,** waar reeds lang spraak van is, maar die er niet schijnt te komen).

Wanneer men de lijst van het aantal ontvangsttoestellen (einde vorig jaar) overloopt, dan stelt men vast, dat de stad Hamburg, die nochtans het eerst met de televisie na de oorlog weer begonnen is, nu nog maar 5.810 TV-antennes telt, waartegen Keulen 10.744, en Dusseldorf (dat onder het zendbereik van Keulen valt) 16.942 ! In Frankfort, waar de zender ook reeds een tijdje werkt, zijn er al 8.919 antennes, en in München, waar men maar pas enkele maanden bezig is : 1.870 TV-ontvangsttoestellen. In West-Berlijn (waar men ook de Oost-Berlijnse zender kan ontvangen) werden er 3.877 ontvangers geteld... Het totaal in West-Duitsland aangegeven TV-ontvangsttoestellen, bedroeg, einde December 1954, 80.401.

Daar moeten (naar deskundigen beweren, die zich op de cijfers van de fabricatie en de verkoop steunen) 30 tot 40 % « zwartkijkers » aan toegevoegd worden, zodat er nu in West Duitsland in ieder geval reeds meer dan 100.000 ontvangsttoestellen zijn. De « zwartkijkers » zijn geen pessimisten, maar mensen die 5 DM taxe (60 F. per maand, wat 720 F. per jaar betekent) wat veel vinden voor het toch betrekkelijk beperkt aantal uren zendtijd. De belastingdiensten hebben nu naar het schijnt een toestel laten maken waarmee ze feilloos de ligging van een ontvangsttoestel kunnen repereren !...

Er wordt ook veel gesproken van vrije televisie, zoals in Amerika. Naar het schijnt zou een grote Hamburgse perstrust nu reeds zijn schikkingen getroffen hebben om onmiddellijk bij het vrij geven aan het werk te schieten, en zou de bekende Griekse reder Onassis, die een privaatoorlog voert tegen verschillende landen tegelijkertijd, zich ook buitengewoon interesseren voor een vrije Duitse televisiezender... Of Uilenspiegel, die zei « waar er rook is, is er vuur » gelijk heeft, zullen we in de loop van dit jaar wel vernemen.

Zelfs TV-mensen zien het moment waarop de televisie zou vrijgegeven worden, met spanning tegemoet, want ze beklagen er zich over dat ze nu niet de nodige middelen ter beschikking hebben om werkelijk goede en originele programma's te maken, en ze te veel « gaten » met dozen uit de filmzolder moeten stoppen. Wanneer de vrije programma's er komen, dan zullen er ook meer middelen en mogelijkheden zijn, net zoals in Amerika, waar 12 % van alle reclamebudgetten in de televisie terecht komen ! In vergelijking met ons land en Nederland hebben de jonge Duitse TV-kijkers toch geen klagen, want die krijgen **iedere dag** bijna een uur jeugdprogramma !

De uitzendingen met **dieren** hebben veel succes. Een regelmatig programma **« Waar zit de fout »** kent bij de Duitse jongens en meisjes ook veel belangstelling, temeer daar er mooie prijzen mee te winnen vallen (boeken met een doorsneewaarde van 250 F. !) Een van de plezierigste uurtjes was de uitzending die gewijd was aan de vraag : **« Kan men een aap in huis houden ? »** En het blijkt, dat mits enkele voorzorgen, van onze « stamvader » wel een huisdier te maken valt...

Programma's gewijd aan **beroepsvoorlichting** boeken ook veel bijval bij de jongeren.

Een handicap voor de TV blijft het verzet van de voetbalbonden om andere dan internationale matchen uit te zenden. De voetbalverenigingen hebben namelijk zeer nadelige ervaringen opgelopen met het laten uitzenden van hun spelen. Het « auteursrecht » dat de TV daarvoor kan betalen, dekt op verre na niet het verlies dat de sportverenigingen leden onder de massale afval van de supporters, die liever bij pot en pint, of thuis achter de kachel naar de match kijken dan daar enkele uren in de kou te staan bibberen, en gevaar te lopen met een goede verkoudheid naar huis te komen.

In Duitsland, net als bij ons, hebben de **Eurovisie**sportuitzendingen van verleden zomer de TV een reuzenstap vooruit doen zetten, tenminste wat de verspreiding van het aantal ontvangsttoestellen betreft. Na nog een tijdje te hebben gesproken over de redenen waarom de TV nog niet sneller uit de kringloop geraakt waar ze enigszins in vast zit (dure toestellen, relatief weinig zendtijd, nog te veel minder goed programma's) werd het onderhoud besloten met een vriendelijk « tot kijk », in de figuurlijke en letterlijke zin van het woord.

Johan de BRABANDER.

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

GEHEIME OPDRACHT IN DE WOESTIJN

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

TEKST EN TEKENINGEN

POM EN TEDDY

VAN FRANS CRAENHALS

Drie spionnen, door de chef in de steek gelaten, werden door Tarass overmeesterd. Op dit ogenblik echter komt een vierde bandiet opdagen...

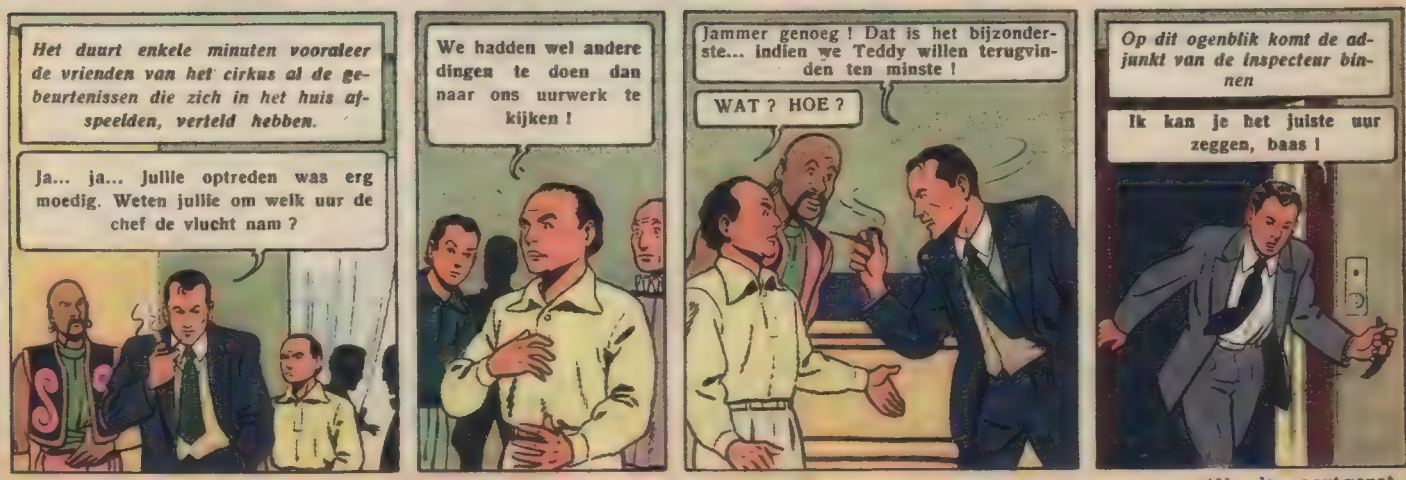

(Wordt voortgezet)

DIT GEBEURDE IN HET EERSTE DEEL VAN ONS VERHAAL :

De verteller en zijn vriend Van Zupel werden aangemonsterd aan boord van een geheimzinnige cargo de « Conquistador ». Ze hebben ontdekt dat een rijke Amerikaan, Lewis Fingham Pocketey, opgesloten werd in een kajuit en kapitein Tostini hem slechts tegen een koninklijk losgeld wil vrijlaten. Onze vrienden willen de Amerikaan helpen ontsnappen. Op het ogenblik dat ze zich klaar maken om het schip te verlaten, wordt de verteller van dit verhaal aangesproken door Mr Pentle, de stuurman van de « Conquistador ».

OM de stuurman te antwoorden had ik slechts m'n twee vuisten, en ik wist dat Pentle sterk en bovendien een uitstekend bokser was. Het is daarom dat ik de schouders ophaalde en kreunde :

— Ik ben zo ziek als een hond en zoek een plaatsje om rustig te sterven...

Ik leunde kreunend tegen de wand en voelde een tijdlang de wantrouwige blik van Pentle op mij rusten. Achter m'n rug in het donker hurkten Van Zupel en Pocketey. Ze hadden zich zo klein mogelijk gemaakt.

— Doe me het genoegen je dadelijk uit de voeten te maken en stuur me je vriend. Ik heb hem enkele vragen te stellen.

Hij leunde tegen de wand en zag hoe ik stap voor stap de trap op klom. Zodra ik boven was wierp ik me op de grond en keek in het donkere hol, gereed om tussen te komen in de strijd die ik onvermijdelijk achtte. Maar Mr Pentle draaide zich om en liep naar de kapiteinskajuit.

Een ogenblik later stonden m'n vrienden aan dek.

— Vlug naar de sloep, Simon. We hebben geen minuut te verliezen.

We roeiden als galeislaven naar wal toe. Enkele kogels floten rond onze oren maar als bij wonder werd er niemand getroffen. Het was natuurlijk niet onze bedoeling op de dichtstbije oever te ontschepen doch meer naar het Oosten, naar een eilandje waar ze ons niet zo dadelijk zouden kunnen vinden. We laveerden tussen de koraalriffen en ontsnapten weldra aan het oog van onze achtervolgers. Een schijnwerper flitste aan en in de stralenbundel die over het donkere water gleed, zagen we twee kano's. Ze zochten ons langsheen de kust van het grote eiland en toen ze op het idee kwamen, dat we verder geroeid waren bevonden we ons gelukkig reeds buiten het bereik van hun verwenste lantaarn.

★

BIJ het krieken van de morgen lagen we uitgestrekt op het droge maar onze situatie was alles behalve rooskleurig. Ons eilandje had de vorm van een hoefijzer, was rotsachtig en hier en daar stond een magere palmboom. Op het eerste gezicht was het plekje grond niet bewoond, maar toen we ons verder waagden, ontdekten we een verlaten dorp. De inwoners waren blijkbaar naar vruchtbaarder streken verhuisd. We vonden enkele bananen en drinkwater en waren daarna in staat een operatieplan op te stellen. Het was meer dan waarschijnlijk dat kapitein Tostini, na vergeefs zoeken op de dichtstbije eilanden, het bevel zou geven ons toevluchtsoord onderst boven te zetten.

Het is daarom dat we dadelijk uitzagen naar een schuilplaats. Ik vond een smalle grot waarvan we de ingang makkelijk konden afsluiten. Nauwelijks waren we alle drie veilig, of we hoorden de motorboot van de « Conquistador » de kust naderen.

— Heren, zei Lewis Fingham Pocketey, het beslissend ogenblik nadert. Nooit zal ik vergeten wat jullie voor me gedaan hebben. Indien we hier levend vandaan komen, zal ik jullie m'n leven lang dankbaar zijn

Van Zupel knipoogde, zwaaide met een lans van hard hout en met verroeste punt die hij op het graf van een opperhoofd had gevonden en riep :

— We hebben je onder onze bescherming genomen en zullen tonen wat twee zeebonken waard zijn !

— Drie zeebonken, merkte de Amerikaan op, en zocht stenen die hem dienstbaar konden zijn als projectiel.

Ik had slechts een roeispaan en was vastbesloten daarmee flink van mij af te slaan. We hadden onze kano vol stenen geladen en doen zinken en daardoor hadden die heren onze aanwezigheid nog niet in het snuitje.

Plotseling stonden ze met z'n zessen voor onze grot. Een matroos kwam nog een paar stappen dichter, keerde zich dan om en zei rustig

— Aan deze kant is er niets !

— Ze moeten toch ergens zijn bromde Pentle. Ben je zeker dat er daar geen grot is ?

— We zouden ze van hier moeten zien !

Takken kraakten en ons hart danste een wilde sarabande. Plotseling zag ik het hoofd van Pentle met wijd open ogen van verbazing. Hij richtte z'n geweer maar had de tijd niet te schieten, want mijn roeispaan was met een felle slag op z'n hoofd terecht gekomen. De Amerikaan gooide een steen en Pentle stuikte voorover op de grond. Toen vielen we als duivels te midden van onze vijanden die, toen ze zagen dat hun aanvoerder verslagen was, niet erg moedig meer waren. Twee werden er al

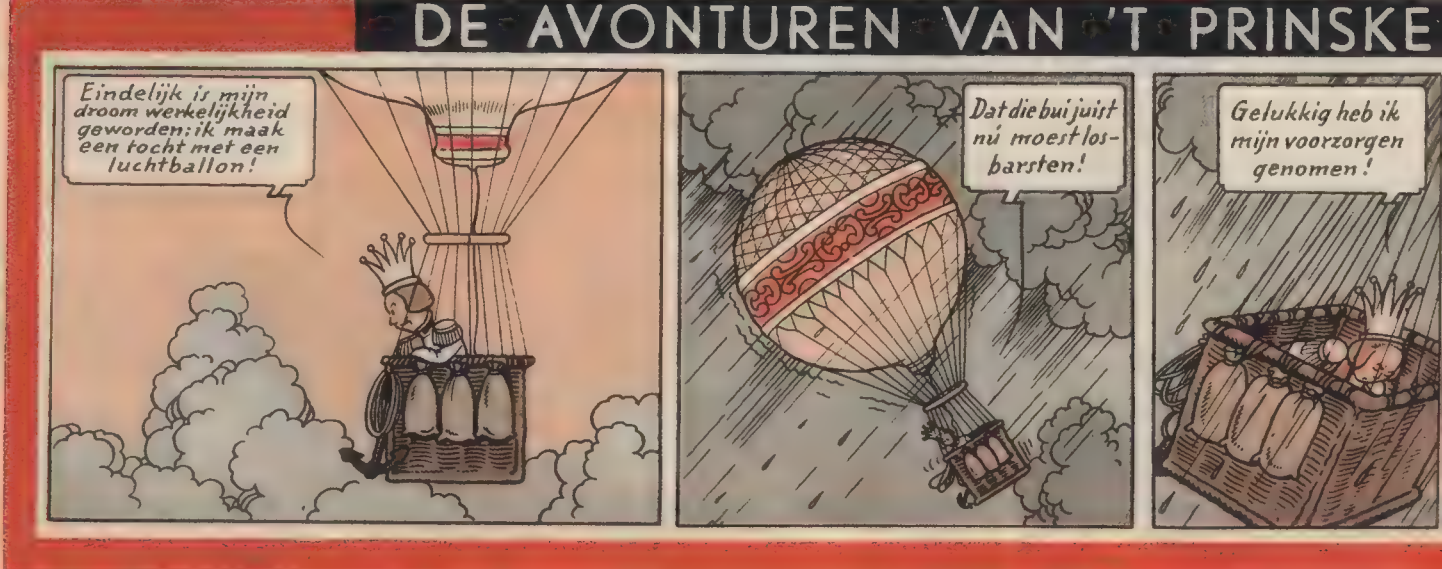

dadelijk overmeesterd en de drie anderen namen de benen. We wilden hen nazetten, toen we merkten dat Pocketey als een bezetene naar de motorboot holde. We sprongen hem na, zetten de motor aan en lieten de matrozen van de « Conquistador » beduusd achter.

Natuurlijk was ons avontuur hiermee niet ten einde ! Onze reis met die notedop duurde eindeloos lang en was hopeloos eentonig. Onze voorraad benzine was niet groot en daarom hadden we een soort van zeil gemaakt. Wat zal ik daarover meer vertellen ? Hoe de dorst en de honger die we leden beschrijven ? We lagen met z'n drieën haast bewusteloos op de bodem van onze notedop, toen we door een Brits jacht in de nabijheid van de Cookeilanden werden opgepikt.

★

LANG vreesden we dat de arme Pocketey z'n avonturen niet zou overleven. Van Zupel en ik wisselden elkaar bij z'n ziekbed af. Toen Brisbane in het gezicht was, snelden m'n vriend en ik echter allebei naar dek, zo blij waren we eindelijk aan land te kunnen gaan. Toen we terug beneden kwamen om ons beschermeling vol vreugde te melden dat zijn lijdensweg ten einde was... vonden we de kooi leeg

Lewis Fingham Pocketey was spoorloos verdwenen.

We staken natuurlijk ons licht op en kwamen tot de vaststelling, dat Lewis Fingham Pocketey op zijn eiland als kluizenaar gestorven was en de man, waarvoor wij ons leven gewaagd hadden, ons lelijk bij de neus had geleid !

Wie was onze beschermeling ?

Een piraat ? Een smokkelaar ? Een geheim agent ? Een dubbele of driedubbele spion ?

We hadden er het raden naar en nooit zijn we achter zijn ware identiteit gekomen.

En nochtans stak er een hart in die kerel en daarvan heb ik het klaar bewijs. Op een avond, toen Van Zupel en ik een kamer hadden gehuurd in een klein hotel van Melbourne, werd er een witte omslag onder de deur geschoven. Ik trok de deur open en keek in de gang, maar zag niemand...

Van Zupel opende de omslag en haalde er een pakje bankbiljetten uit : 5.000 dollar !

Een fortuin !

Bij het geld was een briefje gevoegd waarop getijpt stond : **« Aan de oudmatrozen van de « Conquistador ». Van een dankbaar passagier. »**

EEN SPELLETJE VAN DE KUIFJE'S BON

DE VERLOREN TEKENING

A. — Als je wat observatiegeest hebt, dan vind je wel spoedig in « Kuifje » de plaats waar deze tekening overgenomen werd...

B. — ...En dan vind je eveneens de Kuifje's Bons bij duizenden op al deze uitstekende producten :

Biscuits, Chocolade en Toffees.	VICTORIA
Bleuette, Gouda en Crème de Gruyère.	SKI & FRANCO-SUISSE
Tafelbier.	PILSBERG
Deegwaren.	TOSELLI
Prinsor, Ina, Chocosweet, Palmex en Kuifje's Zeep.	PALMAFINA
Confituur en Diepgekoelde Groenten Frima.	MATERNE
Beschuiten in pakjes Heufria en Heudebert.	HEUDEBERT
Siroop Prince de Liège en Prosmans.	PROSMANS
Maïsbloem, Pudding, Baking Powder, Gevanillineerde Suiker, Zelfrijzend Bakmeel.	PANA
Sausen, Azijn, Kruiden, Fruitsiroop.	HORTON
Yoghurts, Babeurre, Verse, Gesteriliseerde en Gepralineerde Melk.	NOSTA

★

In ruil voor de Kuifje's Bons kan je volgende geschenken krijgen : spelen, prentjes, kleurreproducties van de **« Meesterwerken van de Schilderkunst », KUIFJE's chromo's, KUIFJE's prentbriefkaarten, portemonnaie's, portefeuilles,** enz., enz.

De volledige geschenkenlijst verschijnt volgende week.

KUIFJE's BONS TREF JE OOK IN

DE ALBUMS VAN DE LOMBARD UITGAVEN

We herinneren er je aan, dat je je KUIFJE's BONS kunt omruilen voor mooie geschenken in al de INNOVATION warenhuizen. Voeg deze bon bij je verzameling!

DOOR WILLY VANDERSTEEN

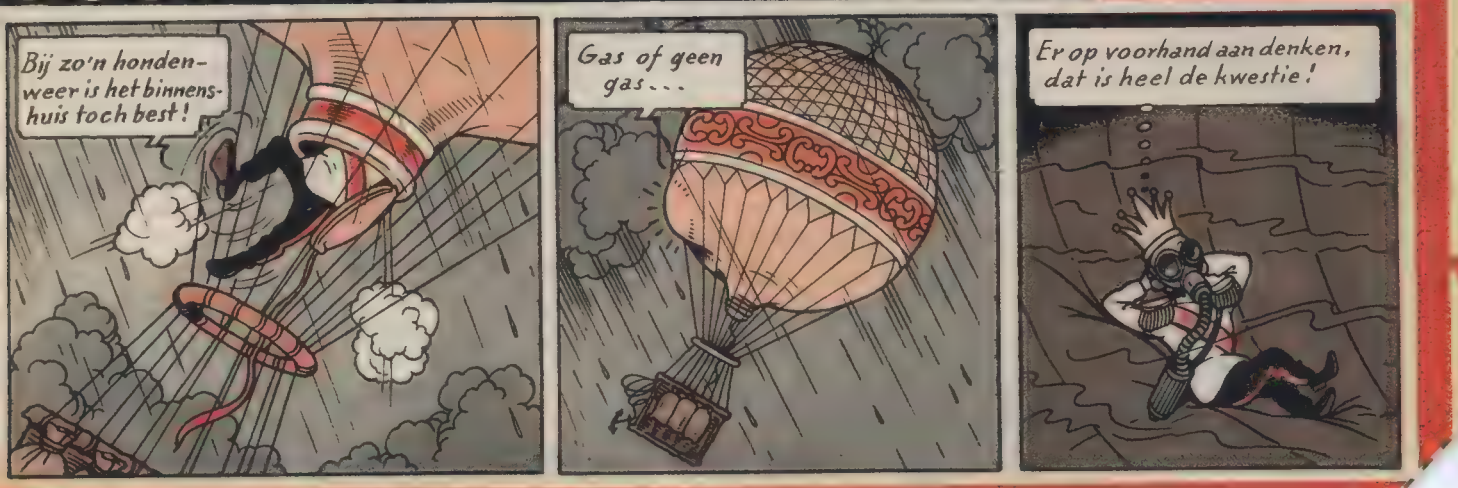

DE BLAUWE DRIEHOEK

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

Nauwelijks terug uit Engeland verneemt Dan dat de « Blauwe Driehoek » kant en klaar is. Hij haast zich de nieuwe vogel te gaan bewonderen...

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

Hoho! Onze "BLAUWE DRIEHOEK" wordt zeer streng bewaakt... tot alle kranten de foto's en de eigenschappen van het toestel publiceren.

Wees gerust. Geen enkel journalist wordt bij de eerste vlucht toegelaten.

Wel, Dan? Wat zeg je er van?

Prachtig! Prachtig! Ik houd reeds van dit toestel alvorens ik het ken! Werkelijk buitengewoon van lijn! Ik wou dat ik al een weekje ouder was!

Heel de volgende week is men te Woomera erg bedrijvig. Om alle veiligheidswaarborgen te hebben, wordt er op het vliegveld een nieuwe radarpost geïnstalleerd.

De zeldzame genodigden komen op het vastgestelde uur naar de basis. In de zwarte wagen die laatst toekomt zit een hoge oom...

Heb je dat gezien? De luchtmaarschalk! De proefvlucht met het nieuwe jachttoestel moet wel heel belangrijk zijn...

En of! Ik heb horen zeggen, dat de "BLAUWE DRIEHOEK" het snelste vliegtuig ter wereld is...

...De heren die daar binnen stapten zullen er meer over weten dan wij. Ze houden een geheime conferentie alvorens de nieuwe vogel opstijgt!

In een zorgvuldig afgesloten zaal...

Heren, alvorens we naar het vliegveld gaan, wil ik u m'n prototype in enkele woorden beschrijven...

Het is een toestel met driehoekige vleugel, aangedreven door twee statoreactors en twee kleine raketmotoren. Deze laatsten zijn noodzakelijk voor het opstijgen en het landen. Men stijgt en landt vertikaal, behalve voor de eerste proefvluchten...

Belangrijker is het feit dat de "BLAUWE DRIEHOEK" een snelheid van 4.000 km. per uur kan bereiken. Het plafond is 30.000 m.

Indien dit apparaat aan uw verwachtingen voldoet, Mr Cooper, betekent dit, dat wij een reusachtige voorsprong hebben op de luchtmacht van de andere naties.

Inderdaad. Maar, ik wil toch doen opmerken en zal dit trouwens aan het Luchtvaartministerie uitleggen, de "BLAUWE DRIEHOEK" is geen oorlogsinstrument, doch zal in vredestijd dienst doen...

Maar ter zake. Ik heb de nadruk gelegd op de veiligheid van de piloot: zijn hut is waterdicht en uitwerpbaar. Wanneer het toestel averij heeft opgelopen, kan het op de klassieke wijze landen d.w.z. op "vliegtuigsteltjes"...

Mag ik nu nog even wijzen op drie bijzonderheden: de romp werd gemaakt van een titaniumlegering, de vleugels zijn in plastic en geperst beton, voor de motoren werd een zirconiumlegering gebruikt.

Wat de brandstof aangaat... wel sta me toe daarover van daag niet uit de wijden. Kom, we gaan naar het vliegveld waar men ons reeds opwacht...

Even later...

De laatste voorbereidingen werden getroffen. Alles is in orde, Dan!

Dank je. Ha, daar komen onze gasten...

Gentlemen, u komt net op tijd. Mag ik u de "BLAUWE DRIEHOEK" voorstellen!

Wordt vervolgd

De GEZANTEN VAN MARS

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lambik heeft een duikpak aangetrokken en is afgedaald naar het wrak van het Grieks wijnschip. Hij vond de antieke vaas van zijn dromen...

(Wordt vervolgd)

DE POST

DE PADDESTOELEN SCHIETEN UIT DE GROND

WIE lust er nu niet graag paddestoelen ? Zo lekker in de boter gebruineerd ! Maar weet je van waar de paddestoelen komen ? Ik hoor reeds antwoorden : uit de weide ! Want er zullen zeker lezers zijn die 's zomers vroeg uit de veren kruipen om in een of andere beemd een mandje paddestoelen te plukken.

Natuurlijk kun je in de weiden en beemden goede paddestoelen vinden. (Opgepast voor de giftige ! Eet niet om het even welke paddestoel !). Maar de beste, de mooiste paddestoelen, die kun je op de hoek bij de kruidenier kopen.

Voor een paar weken had ik de gelegenheid een paddestoelenkwekerij te bezoeken te Mollem bij Brussel. De eigenaar, de heer van Ginderachter, was zo vriendelijk me zijn « plantage » te tonen, enkele foto's te laten nemen en op al mijn kurieuzeneusvragen te antwoorden.

Wie paddestoelen, of « champignons », of « kampernoeljen », wil kweken, heeft zaad nodig. Dat kan men kopen in flessen van twee liter. Dat zaad wordt betrokken uit Frankrijk, Engeland, Duitsland of België. De geleerde naam van dat zaad luidt « Myscelium ».

Zo komt het zaad in de kwekerij toe. De kweker zorgt er dan voor dat het oordeelkundig (ongeveer alle 20 cm.) in de mestbedden wordt gezaaid.

Als je nu goed zaad hebt, dan moet je 't nog deskundig zaalen. Want het kweken van paddestoelen vergt heel wat zorg. Je kunt dat zaad zo maar niet uitstrooien in een weide of op een geploegde grond. Neen, dat gebeurt best in kelders van oude gebouwen, kastelen, brouwerijen, steengroeven, enz. In die kelders moet men mestbedden aanleggen. Om het even welk mest is ook niet geschikt, het moet paardenmest zijn. En dan dient dat nog gedurende minstens dertig dagen te « branden », d. w. z. met water en scheikundige producten besproeid, af en toe omgekeerd, en constant op een temperatuur van 15 à 20° gehouden te worden. Het bevoorraden in mest gebeurt met steeds groeiende moeilijkheden, want de voornaamste leveranciers van de

WAT DENKT JE VADER ER OVER?

IN een auto-gids van Europa, ten behoeve van de Amerikanen, staat te lezen : « De Belg doet niet onder voor zijn Franse neef als hij achter het stuur zit. Internationaal is men van oordeel, dat de Belg de wildste en wellicht ook de meest aanmatigende automobilist is op alle Europese wegen. Wat de Belg zo gevaarlijk maakt, is dat hij, in de strijd met de Fransman of de Italiaan, gewoonlijk niet een kleine Franse of Italiaanse wagen bestuurt, doch een grote Amerikaanse. Het resultaat hiervan is, dat als onze Belg besluit de weg voor hem alléén te hebben en overal door te rijden, hij zulks kan doen met een vaardigheid, die bij alle andere kinkels op de weg, afgunst wekt. »

ZO MOEST DE ZWITSER ZIJN HAAR DRAGEN

WEES gerust, het gaat hier slechts om de soldaten en wel deze die de wapens droegen tussen 1780 en 1800. Het reglement luidde : « Alle soldaten, korporaals en onderofficieren zijn verplicht snor en bakkebaard te hebben. Het haar wordt in een vlecht op de rug gedragen, iedere dag gekamd en flink gepoederd. In 1799 kwam er een generaal-inspecteur, die absoluut niet van snorren hield, en generaals, officieren en soldaten het bevel gaf al die snorren met bekwame spoed af te scheren !

JE MOEST ER SLECHTS AAN DENKEN

Mr John Lock voelt zich een dagje ouder worden en heeft zijn brievenbus wat dichter bij z'n huis gehangen. Je moet weten, dat ze tot dan toe op driehonderd meter van z'n woning stond. Vijftig jaar lang ging Mr John Lock iedere dag de bus lichten en lei dus, alléén om z'n brieven te halen, 10.000 km. te voet af !

DE RONDE 1955

ZIEHIER het plan van de verschillende ritten en iedere rit in km. berekend :

LE HAVRE — DIEPPE	106 km
DIEPPE — ROUBAIX	203 »
ROUBAIX — NAMEN	200 »
NAMEN — METZ	218 »
METZ — COLMAR	210 »
COLMAR — ZURICH	171 »
ZURICH — THANON-LES-BAINS	260 »
THANON-LES-BAINS — BRIANÇON	249 »
BRIANÇON — MONACO	268 »
R U S T	
MONACO — MARSEILLE	240 »
MARSEILLE — AVIGNON	198 »
AVIGNON — MILLAU	219 »
MILLAU — ALBI	150 »
ALBI — NARBONNE	165 »
NARBONNE — AIX-LES-THERMES	150 »
R U S T	
AIX-LES-THERMES — TOULOUSE	123 »
TOULOUSE — ST-GAUDENS	250 »
ST-GAUDENS — PAU	205 »
PAU — BORDEAUX	195 »
BORDEAUX — POITIERS	226 »
POITIERS — TOURS (tijdrit vanaf Châtellerault).	74 »
TOURS-PARIJS	225 »

Een gemaskerde onbekende kwam naar het kamp van de bandieten en beweert dat hij El Mocco is...

PAT RICK EN MASS TICK in

Tijon

Die winter is verganghen... weldra is de lente weer in 't land, en dan kunnen we opnieuw spelevaren op vaarten en kanalen, en op de Brugse reien...

NIEUWS OVER DE KEIZERPINGUINS

Een goed uitgeruste Franse expeditie is naar de Zuidpool geweest en deed in het Land van Adelie een zeer belangrijke ontdekking. Ze vond nl. de broedplaats van de keizerpinguins en had de gelegenheid de zeden en gebruiken van deze eigenaardige dieren te bestuderen. Het zijn de énige dieren van de Zuidpool die eigen lichaam. In de zomer (dat jongen groot brengen in de vreselijke koude, donkere winter. De keizerpinguins maken geen nesten. Ze leggen hun jongen op hun poten en beschermen ze met hun eigen lichaam. In de zomer (dat is in Januari) gaan de keizerpinguins met hun jongen over het drijfijs naar het Noorden om enkele maanden later weer naar hun broedplaats terug te keren.

EEN AUTO OF EEN HUIS OP WIELTJES ?

JE hebt al wel eens een Rolls-Royce gezien, de auto die bekend staat om z'n stevigheid, z'n comfort en z'n ietwat ouderwets aandoende lijn. In de nieuwste Rolls-Royce, de « Silver Dawn », werden een heleboel nieuwe snufjes aangebracht : een electrisch scheerapparaat, een lavabo met stromend water (koud en warm, zoveel men wil) en een electrische theeketel. Nu vragen wij ons af : Is dat nog een auto of is het een huis op wieltjes ?

HET POSTZEGEL-SCHANDAAL

DE Oostenrijkse staatsdrukkerij is er meesterlijk ingelopen ! Een Amerikaans postzegelhandelaar had door tussenkomst van politieke vluchtelingen uit het Verre Oosten en hele reeks postzegels te Wenen laten drukken voor een Molukse republiek... die op geen kaart te vinden is ! Dat zal waarschijnlijk het baantje kosten aan de directeur van de drukkerij, die naar de overheden menen, toch wel wat wantrouwiger had moeten zijn en betere inlichtingen had moeten nemen over de opdrachtgevers, alvorens het werk uit te voeren. De rekening werd echter stipt betaald, en de zegels werden in Amerika aan niet minder dan 250.000 frank per blad verkocht...

EEN NIEUWE PORSCHE

DEZE maal is het echter geen nieuwe sport- of renwagen, maar een originele versie van de alom bekende jeep die de Porschefabrieken van Stuttgart aan vertegenwoordigers van Zwitserse en Duitse legerdiensten hebben gepresenteerd. Het toestel werd voorlopig « Jachtwagen » gedoopt en heeft een motor van 1,5 liter met 50 PK., ontwikkelt een snelheid van meer dan 100 km per uur, wordt op de vier wielen aangedreven en heeft vijf gesynchroniseerde versnellingen. Men kan de Jachtwagen ook zonder ombouw als motorboot gebruiken.

Dit vriendelijk « Wiske » presenteert haar waar. Het zijn van de bovenste beste champignons. Hoe kan je dat weten ? Ziehier het geheim : een lekkere paddestoel moet wit zijn, rond, vast van onder, goed gesloten, dik van steel, en een gemiddelde kopdoorsnee hebben van 2 cm. Nu kun je meteen voor moeder de lekkerste paddestoelen in de winkel uitkiezen.

paddestoelenkwekers zijn de stallen van de gendarmerie en de renpaarden. En die stallen, die verminderen zienderogen in aantal. De gendarmerie wordt geleidelijk gemotoriseerd, en de eigenaars van renpaarden worden met de dag zeldzamer. Ook voor de paddestoelenindustrie rijst er een « grondstofprobleem »...

De zaadflessen worden stukgeslagen, en het zaad wordt in de mestbedden geplant. In de zomer duurt het veertien dagen eer het kiemt, en in de winter eens zo lang. De mestbedden worden dan met een dunne laag zand of aarde bedekt, en veertien dagen of een maand later (al naar gelang het seizoen) kan men de schone witte vruchten oogsten. Normaal levert een ton mest 60 tot 120 kg paddestoelen. In het Limburgse zijn er grote kwekerijen, die soms wel 1.000 kg per dag oogsten ! In de zomer, wanneer de cultuur het rijkst is, zijn de paddestoelen dan ook het goedkoopst. In de winter, wanneer het kweken moeizamer is, en de vraag het grootst, dan zijn de prijzen natuurlijk het hoogst.

Normaal kan men twee tot drie maand op een cultuur oogsten. Daarna wordt het mest verkocht aan een bloemist of een boer. Het gebeurt dan wel dat deze paddestoelen oogst in plaats van bloemknollen of aardappelen... Er zullen nu wel lastige eters zijn, die hun neus optrekken bij het lezen van de beschrijving van de paddenstoelenkweek, maar dat zullen dan wel jongens zijn, die niets van de landbouw afweten. Wanneer ze echter een lekker kippenboutje met een champignonsaus overgoten op hun bord opgediend krijgen, dan zullen ze wel smullen, en vragen naar nog !

JOHAN.

Het plukken gebeurt tussen 4 en 5 uur in de morgen. Bij donderweer kan men soms tweemaal daags oogsten !

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DE ZAAK ZONNEBLOEM

door HERGE

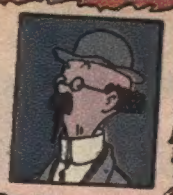
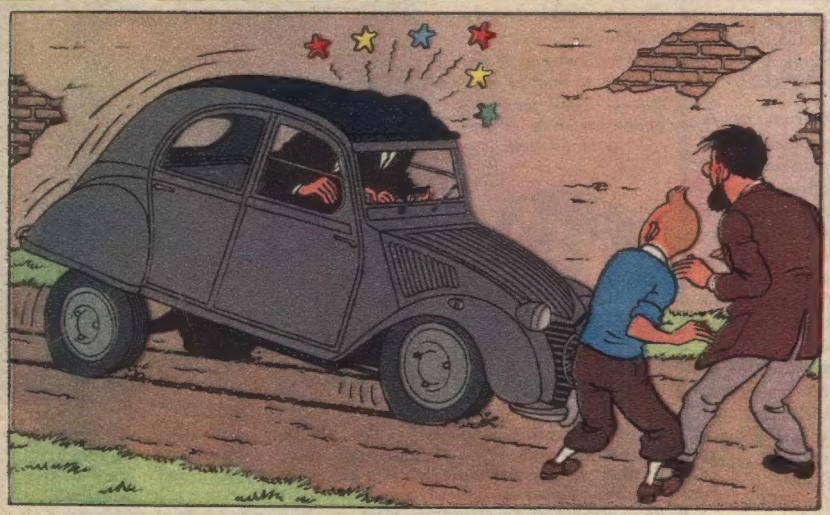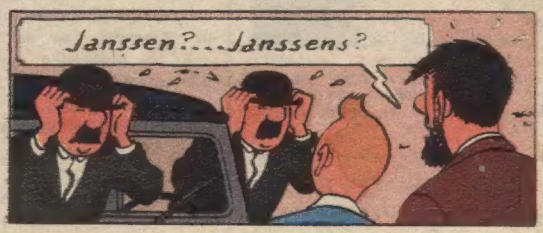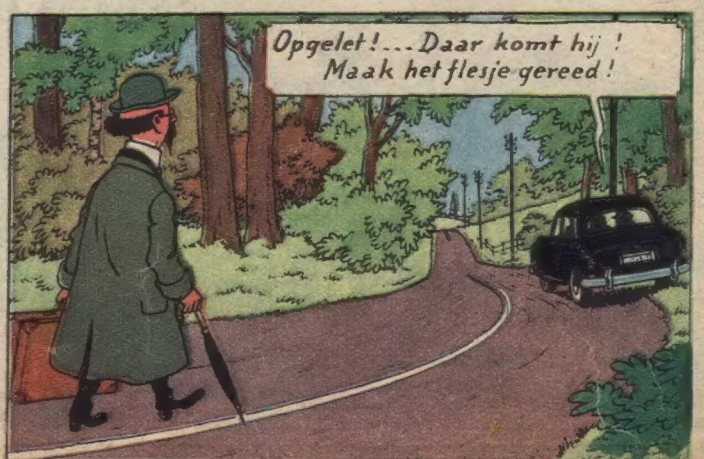
Kuifje en Haddock bespraken de laatste gebeurtenissen als er plotseling... Wie of wat komt er recht op hen afgestormd ?